

Rozjímanie na šiesty deň oktávy Narodenia Pána

Rozjímanie na šiesty deň oktávy
Narodenia Pána. Navrhované
témy sú: Anna, prorokyňa,
ohlasuje príchod Mesiáša; Ježiš
vyrastal ako dieťa; Božie časy.

„KEĎ VŠETKO OBKLOPILO jemné
ticho a noc bola v polovici svojho
behu, z neba, z kráľovského trónu, sa
znieslo tvoje všemohúce slovo,
Pane“ (Múd 18, 14-15). Takto sa
začína vstupná antifóna dnešnej
svätej Omše. V tejto vianočnej oktáve
chceme žiť z tejto podivuhodnej
skutočnosti: Boh nám poslal svoje

Slovo, stalo sa telom, je jedným z nás. Chceli by sme sa poďakovať Trojici za všetko, čo sa stalo. Pripájame sa k hlasu anjelov, ktorí neprestajne spievajú o Božej sláve, o jeho šťastí, čiže o našej spáse. Nebo oslavuje a zem je naplnená touto radosťou.

V dnešnom evanjeliovom čítaní vidíme Annu, ktorá bola dlhé roky vdovou. Lukáš ju opisuje ako prorokyňu. Je príznačné, že Boh si na oznámenie svojho narodenia vybral skromnú vdovu, a nie nejakú známu alebo prestížnu osobnosť z ľudu. Všetci svedkovia Ježišovho narodenia sú obyčajní ľudia, ktorým nebolo pre spoločnosť ľahké uveriť.

Možno si niektorí mysleli, že Anna bola trochu zmätená kvôli utrpeniu a osamelosti toľkých rokov vdovstva alebo kvôli prísnosti pôstu a modlitieb. Nevieme, či ju počúvali. Pán si ju však chcel použiť na to, aby ohlásila narodenie Mesiáša: „Keď v

tej chvíli prišla, chválila Boha a hovorila o ňom všetkým, ktorí čakali na vykúpenie Jeruzalema“ (Lk 2, 38). Niekedy si Boh vyberie svedkov, ktorí zrejme nie sú veľmi dôveryhodní. Niečo podobné sa stalo s pastiermi alebo sa po rokoch zopakuje s Máriou Magdalénou, ktorej učeníci neuverili. „Toto zjavenie sú schopní prijať len tí, ktorých srdcia sú ako malých, jednoduchých ľudí: pokorné, tiché srdce, srdce, ktoré cíti potrebu modliť sa, otvoriť sa Bohu, pretože sa cíti chudobné“[1].

PO ROZPRÁVANÍ O STRETNUTÍ s Annou dnešné evanjelium pokračuje rozprávaním o tom, ako sa Svätá rodina po splnení všetkých požiadaviek zákona vydala na cestu späť do Nazareta. A končí sa krátkym veršom, ale plným obsahu, pretože v niekoľkých slovách zhrňuje veľkú

časť skrytého Ježišovho života:
„Chlapec rástol a mocnel, plný
múdrosti, a Božia milosť bola na
ňom“ (Lk 2, 40). Boh predpokladá čas
normálneho rastu dieťaťa; neponáhľa
sa, chce uskutočniť vykúpenie
takýmto prirodzeným a diskrétnym
spôsobom.

Svätý Josemaría pri oslovení Panny
Márie Guadalupskej v Mexiku prosil,
aby v našich srdciach „rástli malé
ruže, tie z obyčajného života,
obyčajné, ale plné vône obety a lásky.
Povedal som, že sa snažím pestovať
malé ruže, pretože to mi najviac
vyhovuje, keďže vo svojom živote
som sa dokázal zaoberať len
normálnymi, bežnými vecami a často
som ich ani nedokázal dokončiť; ale
som si istý, že práve v tomto bežnom
konaní, v každodennom živote, na
mňa čaká tvoj Syn a Ty“[2].

Na tridsať rokov sa Ježišov život opäť
odmlčí, ako to bolo pred jeho

narodením v Betleheme. Toto ticho je však veľmi výrečné, pretože sa v ňom naplňa naše vykúpenie. Vtedy mnohí povedia: "Nie je to syn tesára a nie je to jeho matka Mária a jeho bratia Jakub, Jozef, Šimon a Judáš?" (Mt 13, 55). Prirodzenosť obyčajného života bola aj Ježišovou cestou v období dospievania, mladosti a zrelosti. A odtiaľ si berieme príklad pre posväcovanie našej práce a našich vzťahov; toho, čo je každodenné a čo je nám najbližšie.

ČAKALI SME DEVÄŤ MESIACOV, kým sa Boh narodil, a teraz budeme čakať tridsať rokov, kým sa začne jeho verejný život. My však vieme, že vykúpenie sa uskutočňuje už od okamihu Zvestovania. „Áno“ našej Matky Božiemu plánu na spásu ľudstva dalo do pohybu Boží plán od večnosti. Je nezastaviteľný, ale nejde

podľa nás. Ide pomaly, ale neurobí ani krok dozadu. „Svet je vykúpený Božou trpezlivosťou a zničený ľudskou netrpezlivosťou“[3]. Často nás premôže rutina a my nie sme schopní nájsť Boha vo všednosti, v tom, čo sa opakuje deň čo deň.

„Keď počujeme o narodení Krista, mlčme a nechajme to Dieťa, aby k nám prehovorilo; zapíšme si jeho slová do srdca a nespúšťajme z neho oči. Ak ho vezmeme do náručia a dovolíme mu, aby nás objal, vloží do nášho srdca, ktorý nepozná západ slnka. Toto Dieťa nás učí, čo je v našom živote skutočne dôležité. Narodilo sa do chudoby sveta, pretože preňho a jeho rodinu nie je v hostinci miesto. Nachádza prístrešie a útočisko v stajni a prichádza ležať do jasiel so zvieratami. A predsa z tejto ničoty žiari svetlo Božej slávy. Odtiaľto sa začína cesta pravého oslobodenia a večnej záchrany pre ľudí s jednoduchým srdcom“[4]. Naša

spása sa už začala a Božia vernosť trvá naveky.

Anna dlhé roky čakala na zjavenie Mesiáša a pripravovala si vo svojej duši priestor, aby mohol Pán prehovoriť. Možno niekedy vyčítame Bohu jeho mlčanie, ale v skutočnosti sme to my, kto je zahalený do hluku, ktorý nám bráni počuť ho. Uprostred noci a ticha Boh poslal svoje slovo a to je definitívne. Nebude ľutovať svoju zmluvu. Mária bola tou, ktorá strážila toto ticho, túto normálnosť počas deviatich mesiacov a po nich: môžeme ju prosiť o pomoc a sprevádzanie v našom tichu, pretože nechceme zmeškať zjavenie jej Syna.

---

[1] František, *Homília*, 2-XII-2014.

[2] Svätý Josemaría, *Osobná modlitba pred Pannou Máriou Guadalupskou*, 20-V-1970.

[3] Benedikt XVI, *Homília*, 24-IV-2005.

[4] František, *Homília*, 24-XII-2015.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/rozjimanie-na-siesty-
den-oktavy-narodenia-pana/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/rozjimanie-na-siesty-den-oktavy-narodenia-pana/)
(02.04.2026)